

اعلامیه سازمان چریکهای فدائی خلق ایران

در رابطه با

درگیری های اخیر با مزدوران رژیم شاه

خلق مبارز ایران!

ما بیاد رفتنای همزم شهید خود، بیاد جانبا زنیهای قهرمانانه ی آنها، برای توضیح مسایل مبارزه مان و افشای دروغها و اتهامات رژیم شاه خائن و روشن تر ساختن موقعیتان برای شما و تجدید همبستگی مان و بالاخره بخاطر اینکه شما را در جریان درگیریهای اخیر سازمان چریکهای فدائی خلق ایران با رژیم خونخوار شاه فاشیست قرار دهیم این اعلامیه راتهمه دیده ایم.

خلسوق زحمتکش ایسران! سالهاست که در کشور ما خاندان خائن پهلوی حکومت می کند، در تمام این سالها زندگی خلسوق زحمتکش وطنمان با فقر و بدبختی و محرومیت توام بوده است.

کارگران شریف ایران این محرومیت و نداری را با پوست و گوشت خود لمس می کنند، شرایط سخت کار و در مقابل مزد کم، محیط نامناسب کارخانه، وضع نابسامان بهداشت و درمان و مخصوصا کافی نبودن حقوق در مقابل مخارج روبه افزایش زندگی، کارگران ما را همیشه در تنگنا قرار داده است. حقوق این زحمتکشان در مقابل کار سخت و شاقشان آنقدر کم و ناچیز است که اگر هر کدام در روز ساعتی اضافه کاری نکنند هرگز نمی توانند حداقل مخارج زندگیشان را تامین نمایند و شکم زن و فرزندانشان خود را سیر کنند.

در نتیجه این همه دشواریها و مشکلات است که کارگران غیر وطن ما سر به اعتراض بر می دارند و فریاد "ما اضافه مزد می خواهیم!" شرایط کار را بهتر کنید! وضع بینه خراب است" را سر می دهند. ولی در مقابل کارخانه داران ظالم و در راسشان شاه جبار که روز بروز زندگی آنها از شره کار کارگران مرده تر و سرمایه ی آنها افزونتر می شود، برای سرکوبی اعتراضات و اعتصابات کارگران از پلیس مزدور و کیف کک می گیرند و به خواستهای حق طلبانه آنها با زور و سر نیزه پاسخ می دهند.

کارگران مبارز کارخانجات چیت ری، چیت تهران (بافکار)، چیت ممتاز، بی. ای. کودریج، سیمان ری و... که از این همه زورگوشی ها و حق کشیها به جان آمده بودند در ماههای اخیر دست به اعتصاب زدند و فریاد حق طلبانه خود را بگوش مردم و رژیم دشمن صفت شاه رساندند. آنها میگفتند "مزدمان کفای مخارجمان را نمیدهد" "ما مسکن نداریم" ولی در جواب چه شنیدند؟

کارخانجاتی که کارگزارانش دست به اعتصاب زده بودند به درخواست صاحبان آن کارخانه ها و دستور دولت شاه چنانچه تا به محاصره پلیس درآمد و این محاصره چندین شبانه روز ادامه داشت (طرف این مدت مردم جنوب تهران با همکاری صمیمانه خود به کارگران آذوقه می رساندند) سرانجام پلیس مزدور و کیف شاه با حمله وحشیانه و ماشلیک گوله تهدید سرنیزه و ضربات باتوم کارگران را از کارخانه ها بیرون راند.

این کارگران مبارز بی چشم خود دیدند که پلیس مزدور شاه پشیمان کارخانه داران است نه کارگران، همچنین کارگران ایران در سالهای گذشته دیدند که چگونه جواب خواستهای بحق کارگران کارخانه چیت جهان کرج به حمایت از " فاتح جنایتکار " صاحب کارخانجات جهان بارگیا رصلسل و اندامهای شاه داده شد! و چگونه چندین کارگر مبارز شهید راه حق طلبی خود شدند!

پلیس بروی کارگران اسلحه میکشد و آنها را کتک میزند ، نه سرمایه داران را !

پلیس شاه، چماق دست سرمایه داران است !

وضع روستائیان زحمتکش وطنمان بهتر از وضع کارگران نیست. با نگاهی کوتاه به زندگی فقیرانه و پیرنج و زحمت روستائیان مشاهده خواهیم کرد که در اثر اصلاحات ارضی نه تنها وضعشان بهتر نشده ، بلکه روز بروز رو به بدی نهاده است . بطوریکه کمر دهقانان و کشاورزان در زیر بار قرضهای شرکتهای سهامی زراعی و بانکهای نزلخوار رژیم خم شده است .

دولت شاه زمینهای حاصلخیز کشاورزان را به بهانه ایجاد شرکتهای سهامی زراعی و مجتمع های کشاورزی تصاحب کرده و در اختیار سرمایه داران داخلی و خارجی قرار داده و بدین ترتیب آنها را آواره شهرها نموده است . روستائیان وطن ما در مقابل این نظام بد دفترهای مخصوص وزارتخانه ها و ادارات دولتی نامه می نویسند ، و وقتی مشاهده می کنند همین دستگاهها بوسیله ژاندارمهای شاه به زور گوش های خود و بی خانمان کردن آنها دامن می زنند ، بناچار سر به اعتراض بر می دارند و شورش می کنند .

مردم زحمتکش شهرهای کشور ما نیز زیر بار مخارج روبه افزایش زندگی و کمبود و گرانی مسکن و مواد غذایی و سایر مشکلات رنج می برند . در حالیکه کشور ما درآمد عظیمی از منابع (نفت - مس و ...) دارد و به قولی " روی قشری از طلا نشسته ایم " ولی خلق ستم دیده ما نه تنها از این همه درآمد سرشار بهره ای نمی برند بلکه همیشه در زیر فشار مخارج زندگی و در معرض غارت و چپاول سرمایه داران بیگانه و بیگانه پرست بسرگردگی شاه قرار دارد .

هم وطنان مبارز ! ما چریکهای فدائی خلق ایران که از فرزندان و خواهران شما هستیم با آگاهی از رنجها ، بدبختیها و محرومیتهای خلق ستم دیده وطنمان سازمان چریکهای فدائی خلق ایران را بوجود آورده ایم تا بتوانیم با دست توانای کارگران و زحمتکشان و همه مردم مبارز ایران ، رژیم ستم نشاندۀ شاه خائن را واژگون ساخته و حاکمیت خلق را برقرار سازیم .

ما با بررسی عمیق و با تحلیلی علمی از اوضاع اجتماعی - اقتصادی و سیاسی جامعه ایران و مبارزات و نهضت های گذشته کشورمان و با استفاده از تجربیات بدست آمده از انقلابات و مبارزات رهائی بخش در سطح جهانی ، باین نتیجه رسیده ایم که با دست خالی نمی توان به جنگ گلوله رفت .

از طرفی اعتقاد داریم که استثمار و بهره کشی سرمایه داران داخلی و خارجی بسرگردگی رژیم بیگانه پرست شاه از کارگران و زحمتکشان هیچوقت با مصالحه و مذاکره از بین نخواهد رفت و تنها راه درست مبارزه با رژیم ضد خلقی شاه همانا پاسخ زور با زور ، اسلحه در مقابل اسلحه و جنگ است .

ما با این تحلیل دست به مبارزه مسلحانه به عنوان محور اساسی مبارزه خلق با دشمن طبقاتیش یعنی رژیم وابسته شاه زده ایم تا بتوانیم خلقان را آگاه ساخته ، دوش به دوش هم دشمن را نابود سازیم .

حنین مسلحانه خلق ایران از ۱۹ بهمن ۱۳۴۹ با رستاخیز سیاهگل توسط عده ای از رفقای فدائی و رزمندگان سازمان ما ، از جنگهای سیاهگل گیلان آغاز شد و از آن پس توسط سازمان ما و دیگر سازمانهای پیشرو مسلح همچنان ادامه دارد .

ما با عملیات انقلابی متعدد مثل : اعدام قاتح جنایتکار (صاحب کارخانجات جهان) ، ایجاد انفجار در ساختمان اداره کسار مشهد و فرمانداری رودسر و با انتشار بیانیه ای که در آن از دانشجویان و مردم خواسته شده بود تا از کارگران معترض کارخانجات (چیت ری ، چیت تهران) بافکار ، چیت ممتاز ، بی . اف . گودریچ و سیمان ری) حمایت نمایند ، پشتیبانی خود را از کارگران

مبارز و مردم زحمتکش وطنشان نشان دادیم و در آینده نیز این پشتیبانی ها را هرچه گسترده تر ادامه خواهیم داد .

هم میهنان ! رژیم شاه همواره سعی دارد هر حرکت و کوشش فرزندان آگاه و پیشرو خلق و صدای حق طلبان

توده های زحمتکش را در نطفه خفه سازد . رژیم مزدور شاه مبارزان راه آزادی را دشمن مردم و خرابکار معرفی می نماید . چرا ؟

چون می بیند آنها خراب کننده نظام دوهزار و پانصد ساله شاهنشاهی و کابهای ظلم و ستمشان هستند .

اما خلق مبارز ایران طی مدت مبارزه پیشاهنگان خود به ماهیت و اهداف آنها پی برد و مفهوم کلمه خرابکار برایش روشن گردید . از این پس رژیم وطن فروش شاه با دسیسه چینی و استفاده از تبلیغات جاری علیه تروریسم در سطح جهانی ، کلمه (خرابکار) را عوض نموده و ما را " تروریست " می نامد و سعی دارد عامل بیگانه قتلداد کند تا بتواند بدین وسیله جنایتهای خود را بیوشانسد . ولی ماهیت این رژیم منور و ضد خلقی برای مردم ایران روشن است ، بطوریکه خود شاه می گوید : " آمریکا و اروپا هرگز نمی خواهند ایران را از دست بدهند " .

حال با توجه باین مسائل و اینکه منابع و معادن کشور ما توسط شاه وطن فروش و طرفیانش به کشورهای خارج سرازیر و در عوض از این کشورها سلاح برای سرکوبی خلق ما تهیه می گردد !! او عامل بیگانه است یا ما ؟

او قاتل دهها هزار نفر از مردم میهن ما است . خاطره قتل عام ۲۰ هزار نفر از خلق آذربایجان در سال ۱۳۲۵ ، قتل عام هزاران نفر در سالهای ۱۳۳۲ و چندین هزار نفر در قیام خرداد ۱۳۴۲ هنوز از یاد خلق میهنمان نرفته است ! او با ایمن خونخواریهای خود با کشتن کارگران چیتجهان ، صدها نفر از انقلابیون و زندان و شکنجه و اعدام هزاران نفر از فرزندان مبارز خلق ادامه می دهد و با تمام وقاحت و بیشری خود را پشتیبان مردم اعلام می کند !!

اوج گیری جنبش مسلحانه توسط سازمانهای پیشرو ، ریشه دوانیدن آن بین توده ها ، حمایت مردم و سازمانهای انقلابی منطقه (فلسطین ، طنز و ترکیه) از آنها ، رژیم را بوحشت افکند . رژیم که مرگ خود را در ادامه این جنبش و گسترش آن بین توده ها حتی می دید با مستشاران خارجی و در رأس آن هم مستشاران آمریکائی بضرورت نشست تا از تحارب ضد خلقی و ضد انقلابی این اجنبی ها و جاسوسان در سطح جهانی استفاده کرده و با آموزش مأموران سازمان امنیت ، شهرهای و ژاندارمری خود در صدد نابودی جنبش برآینسد .

او با طرح ریزی یک برنامه درازمدت برای پیشگیری از گسترش جنبش مسلحانه در بین توده ها و سرکوبی سازمانهای پیشرو ، اخیرا توانست به دلیل اشتباهاتی که از یکطرف در ارتباطات تلفنی ما رخ داد ، موفق به کشف شبکه تلفنی سازمان گردد و از طرف دیگر با رد گیری عده ای از رفقا ، پس از پیگیریهای طولانی به تعدادی از پایگاههای ما برسد .

دشمن با کشف هر پایگاه از سازمان ما نزدیک به پانصد نفر از مزدوران خود را در مقابل ۴ یا ۵ نفر از رفقای فدائی ما وارد صحنه نبرد کرد . این بسیج نیرو از طرف دشمن نشان دهنده ناتوانی و وحشت از جنبش مسلحانه و گسترش و همه گیر شدن آن در بین توده ها و رزمندگی رفقای فدائی است . و اینکه می خواهند هر جنبشی را در اولین فرصت و در نطفه خفه نمایند .

ولی رفقا با فداکاری و از جان گذشتگی که صفت مبارز هر فدائی خلق و نشان دهنده ایمانش به خلق و راه درست رهائی از زیر بار استثمار رژیم و در رأس آن شاه وطن فروش می باشد و با ایمان به اینکه هیچگاه نباید زنده دست دشمن افتاد و باید تا آخرین گلوله جنگید ، این نبردهائی خانگی را به ضیایانها کشانیدند تا در این درگیریهای نابرابر یا بتوانند حلقه محاصره را شکسته و به راه راستین خود ادامه دهند یا اینکه تا آخرین فشنگ با مزدوران دشمن بجنگند و هرچه بیشتر ماهیت رژیم منور و مزدوران شاه جلا را برای خلق روشن سازند .

شدت حملات و درگیریها به حدی بود که منطقه درگیری های یک صحنه جنگ تبدیل شده بود ، بطوریکه جزایر خود رژیم آنها را :

" بزرگترین زد و خورد مسلحانه در تهران " نامیدند .

پانصد نفر مزدور در مقابل چهار یا پنج فدائی خلق !

انعکاس رزمندگی و فدائی بودن رفقای ما در نبرد های نابرابر اخیر بحدی بود که رژیم مجبور شد در روزنامه های چپ و خوار خود چندین روز متوالی با تحریف واقعات و سرهم کردن دروغهای در مورد این درگیرها ، بدون ذکر ارقام و آماری از تلفات و کشته شدن ما و مرغان مزدور خود که چندین برابر رفقای شهید ما بودند مطالبی به چاپ برساند .

اهالی مناطق درگیری که شاهد رزمندگی و فداکاری رفقای ما بودند با چشم خود دیدند که چگونه با دلآوری بی مانند ی با دشمن می جنگند و از کشته شدن در راه رهائی خلق هیچ باکی ندارند . در مقابل می دیدند ، نیروی دشمن که از مزدوران سازمان امنیت ، شهرتانی ، و اندامی شاه و عده ای سرباز و پاسیان که بخاطر فقر و نیاختن راه دیگر امرار معاش تن به این خفت داده اند چگونه بخود می لرزیدند و هراسان و دیوانه وار رگبار مسلسلهایشان را بروی مردم می گشودند .

هم وطنان مبارز ! جنبش مسلحانه خلق ایران اولین مرحله خود را که طرح و تثبیت مبارزه مسلحانه در سطح نیروهای پیشرو ، آگاه و سیاسی جامعه ایران قرار داده بود ، پشت سر گذارده و در آستانه ورود به مرحله دوم یعنی تودهای شدن مبارزه قرار گرفته است .

ما همچنانکه در مرحله اول جنبش صدها شهید و هزاران زندانی داشته ایم ، در این مرحله نیز که خود نقطه عطفی در مبارزه خلق ماست ، شهدای زیادی خواهیم داشت . این ضرورت ، بخاطر ماهیت مبارزه مسلحانه ، در صفتی رژیم و آگاه ساختن توده ها در پیوستن به جنبش مسلحانه برای نابودی دشمن است و ما را از آن باکی نیست .

به قول رفیق کبیر سازمان ما مسعود احمد زاده : " اگر خون قدا در به بیداری خلق است ، بگذار از خونمان رودخانه ای خروشان جاری گردد . "

امسال ، که سال شهادتهای بزرگ برای سازمان ما می باشد ، شهدای زیادی داشته ایم ، شهدائی همچون " رفیق کبیر سازمان حمید اشرف " . اینان از پاکبازترین و صادقترین فرزندان خلق بوده اند ، اینان در دامان پر مهر خلق پرورش یافته و در راه رهائی خلق از زیر ستم سرنایه داران داخلی و خارجی و شاه خائن ، جان خود را بی صیابا فدا کردند . شهادت این رفقای که قسمت عظیمی از بار سنگین جنبش پیروز شدند ، مسلحانه خلق بر دوشان بود ضایعه بزرگی برای جنبش محسوب می شود . با این حال شهادت این رفقای برخلاف ادعای رژیم نه تنها خللی در ایمان به ادامه راهمان بوجود نیآورد بلکه ما را در موضع خود که همانا مبارزه با دشمن تا دندان مسلح خلق است هوشیارتر و مستحکمتر ساخته است .

دشمنان خلق ایران تلاش بی شعری را در سرکوبی مبارزه ی مسلحانه و نابودی سازمان ما دنبال می کنند و هر چند گاه مدعی اند که : " همه چیز تمام شد " ، " ما آنها را سرکوب کرده ایم " و " رهبرانشان را کشته ایم " .

این ادعا ها برای خلق مبارز ایران تازگی نداشته و نخواهد داشت ، زیرا آنها خوب میدان دارند که همین مطالب بعد از دستگیری و اعدام رفقای سازمان ما در جریان رستاخیز سیا هگل ، از طرف با اصطلاح " مقام امنیتی " در مصاحبه های رادیو و تلویزیونی رژیم سر داده شد . اما همه شاهد هستیم که جنبش مسلحانه نه تنها بعد از رستاخیز سیا هگل نابود نشد ، بلکه با استفاده از تجربیات بدست آمده روز بروز گسترش یافته و می یابد تا با پیوستن خلق به آن و بدست توانای کارگران و زحمتکشان به هدف نهائی خود که نابودی دشمن و استقرار حاکمیت خلق است دست یابد .

ما ایمان داریم که خلق مبارز ما در آغوش گرم و پرمهر خود صدها " حمید اشرف " پرورش می دهد و خواهد داد تا مسلسل خونین و داغ رفیق و سایر رفقای و رزمندگان شهید را بدست گیرند و همچنان در نبردی خونین با دشمن خلق برای آگاهی خلق و پیوستن آن به مبارزه مسلحانه تا نابودی دشمن بجنگند ، سازمان چریکهای فدائی خلق ایران با گذر از مرحله اول مبارزه مسلحانه و گسترش و حرکت پیشرونده خود را در سینه تاریخ مبارزه مسلحانه خلق ایران ثبت کردند . با ایمانی راسخ تیر از پیش تا آخرین نفس در راه رهائی خلق از چنگال رژیم دیکتاتوری شاه و امپریالیستهای غارتگر بسرگردگی امپریالیسم آمریکا به مبارزه خود ادامه می دهیم .

خون سرخ رفقای شهید ما گواه ایمان ما با خلق و اعتقاد ما به دستهای
راهبان و روشنی بخشش انقلاب ظفر نمنون سلحانه خلق ایران است.

بر افراشته باد پرچم سرخ مبارزه مسلحانه خلق ایران
جاویدان باد خاطره شهدای خلق ایران
برقرار باد اتحاد کارگران و زحمتکشان
گسترده تر باد مبارزات حق طلبانه کارگران و زحمتکشان
پیروز باد اهداف جنبش مسلحانه خلق ایران
برقرار باد اتحاد نیروهای انقلابی خلقهای جهان
مرگ پادشاه و دولت مزدورش که دشمن کارگران و زحمتکشان ایرانند
با ایمان به پیروزی راهبان

سازمان چریکهای فدایی خلق ایران

آبان ۱۳۵۵ خورشیدی

www.iran-archive.com